To besedilo je zgolj informativne narave in nima pravnega učinka. Institucije Unije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti. Verodostojne različice zadevnih aktov, vključno z uvodnimi izjavami, so objavljene v Uradnem listu Evropske unije. Na voljo so na portalu EUR-Lex. Uradna besedila so neposredno dostopna prek povezav v tem dokumentu

►B

DIREKTIVA 2002/87/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 16. decembra 2002

o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu, ki spreminja direktive Sveta 73/239/EGS, 79/267/EGS, 92/49/EGS, 92/96/EGS, 93/6/EGS in 93/22/EGS ter direktivi 98/78/ES in 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta

(UL L 35, 11.2.2003, str. 1)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►M1	Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/1/ES z dne 9. marca 2005	L 79	9	24.3.2005
►M2	Direktiva 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006	L 177	1	30.6.2006
►M3	Direktiva 2008/25/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2008	L 81	40	20.3.2008
►M4	Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009	L 335	1	17.12.2009
►M5	Direktiva 2010/78/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010	L 331	120	15.12.2010
►M6	Direktiva 2011/89/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2011	L 326	113	8.12.2011
►M7	Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013	L 176	338	27.6.2013
►M8	Direktiva (EU) 2019/2034 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019	L 314	64	5.12.2019
►M9	Direktiva (EU) 2023/2864 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2023	L 2864	1	20.12.2023

▼B

DIREKTIVA 2002/87/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 16. decembra 2002

o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu, ki spreminja direktive Sveta 73/239/EGS, 79/267/EGS, 92/49/EGS, 92/96/EGS, 93/6/EGS in 93/22/EGS ter direktivi 98/78/ES in 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta

POGLAVJE I

CILJ IN OPREDELITVE

▼M6

Člen 1

Vsebina

Ta direktiva določa pravila za dopolnilni nadzor reguliranih oseb, ki so pridobile dovoljenje v skladu s členom 6 Direktive 73/239/EGS, členom 4 Direktive 2002/83/ES ([1]), členom 5 Direktive 2004/39/ES ([2]), členom 3 Direktive 2005/68/ES ([3]), členom 6 Direktive 2006/48/ES ([4]), členom 5 Direktive 2009/65/ES ([5]), členom 14 Direktive 2009/138/ES ([6]) ali členi 6 do 11 Direktive 2011/61/EU ([7]) ter so del finančnega konglomerata.

Ta direktiva spreminja tudi zadevne sektorske predpise, ki veljajo za subjekte, urejene z navedenimi direktivami.

Člen 2

Opredelitve

Za namene te direktive:

1. „kreditna institucija“ pomeni kreditno institucijo v smislu člena 4(1) Direktive 2006/48/ES;

([1]) Direktiva 2002/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. novembra 2002 o življenjskem zavarovanju (UL L 345, 19.12.2002, str. 1).
([2]) Direktiva 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov (UL L 145, 30.4.2004, str. 1).
([3]) Direktiva 2005/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2005 o pozavarovanju (UL L 323, 9.12.2005, str. 1).
([4]) Direktiva 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij (UL L 177, 30.6.2006, str. 1).
([5]) Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjemih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L 302, 17.11.2009, str. 32).
([6]) Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (UL L 335, 17.12.2009, str. 1).
([7]) Direktiva 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov (UL L 174, 1.7.2011, str. 1).

▼M6

2. „zavarovalnica“ pomeni zavarovalnico v smislu člena 13(1), (2) ali (3) Direktive 2009/138/ES;

3. „investicijsko podjetje“ pomeni investicijsko podjetje v smislu točke 1 člena 4(1) Direktive 2004/39/ES, vključno s podjetji iz člena 3(1)(d) Direktive 2006/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o kapitalski ustreznosti investicijskih podjetij in kreditnih institucij ([1]), ali podjetje, ki ima registriran sedež v tretji državi in bi v okviru Direktive 2004/39/ES potrebovalo dovoljenje, če bi imelo registriran sedež v Uniji;

4. „regulirana oseba“ pomeni kreditno institucijo, zavarovalnico, pozavarovalnico, investicijsko podjetje, družbo za upravljanje ali upravitelja alternativnih investicijskih skladov;

5. „družba za upravljanje“ pomeni družbo za upravljanje v smislu člena 2(1)(b) Direktive 2009/65/ES ali podjetje, ki ima registrirani sedež v tretji državi in bi v okviru navedene direktive potrebovalo dovoljenje, če bi imelo registrirani sedež v Uniji;

5a. „upravitelj alternativnih investicijskih skladov“ pomeni upravitelja alternativnih investicijskih skladov v smislu člena 4(1)(b), (l) in (ab) Direktive 2011/61/EU ali podjetje, ki ima registrirani sedež v tretji državi in bi v okviru navedene direktive potrebovalo dovoljenje, če bi imelo registrirani sedež v Uniji;

6. „pozavarovalnica“ pomeni pozavarovalnico v smislu člena 13(4), (5) ali (6) Direktive 2009/138/ES ali namensko družbo v smislu člena 13(26) Direktive 2009/138/ES;

▼M8

7. „sektorski predpisi“ pomeni pravne akte Unije v zvezi z bonitetnim nadzorom reguliranih oseb, zlasti uredbi (EU) št. 575/2013 ([2]) in (EU) 2019/2033 ([3]) Evropskega parlamenta in Sveta ter direktive 2009/138/ES, 2013/36/EU ([4]), 2014/65/EU ([5]) in (EU) 2019/2033 ([6]) Evropskega parlamenta in Sveta;

([1]) UL L 177, 30.6.2006, str. 201.
([2]) Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).
([3]) Uredba (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 575/2013, (EU) št. 600/2014 in (EU) št. 806/2014 (UL L 314, 5.12.2019, str. 1).
([4]) Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).
([5]) Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173, 12.6.2014, str. 349).
([6]) Direktiva (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi direktiv 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU in 2014/65/EU (UL L 314, 5.12.2019, str. 64).

▼M6

8. „finančni sektor“ pomeni sektor, ki ga sestavlja ena ali več naslednjih oseb:

   (a) kreditna institucija, finančna institucija ali družba za pomožne storitve v smislu člena 4(1), (5) ali (21) Direktive 2006/48/ES (v nadaljnjem besedilu skupaj: bančni sektor);

   (b) zavarovalnica, pozavarovalnica ali zavarovalni holding v smislu člena 13(1), (2), (4) ali (5) ali člena 212(1)(f) Direktive 2009/138/ES (v nadaljnjem besedilu skupaj: zavarovalniški sektor);

   (c) investicijsko podjetje v smislu člena 3(1)(b) Direktive 2006/49/ES (v nadaljnjem besedilu skupaj: sektor naložbenih storitev);

9. „matično podjetje“ pomeni nadrejeno podjetje v smislu člena 1 Sedme direktive Sveta 83/349/EGS z dne 13. junija 1983 o konsolidiranih računovodskih izkazih [1] ali vsako podjetje, ki po mnenju pristojnih organov učinkovito izvršuje prevladujoč vpliv nad drugim podjetjem;

10. „hčerinsko podjetje“ pomeni podrejeno podjetje, kakor je opredeljeno v členu 1 Direktive 83/349/EGS ali vsako podjetje, nad katerim matično podjetje po mnenju pristojnih organov izvršuje prevladujoč vpliv, ali vsa hčerinska podjetja takih hčerinskih podjetij;

11. „udeležba“ pomeni udeležbo v smislu prvega stavka člena 17 Četrte direktive Sveta 78/660/EGS z dne 25. julija 1978 o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb [2] ali neposredno ali posredno lastništvo 20 % ali več glasovalnih pravic ali kapitala podjetja;

12. „skupina“ pomeni skupino podjetij, ki jo sestavlja matično podjetje, njegova hčerinska podjetja in subjekti, v katerih je udeleženo matično podjetje ali njegova hčerinska podjetja, ali podjetja, ki so med seboj povezana v smislu člena 12(1) Direktive 83/349/EGS, vključno z morebitnimi podskupinami;

12a. „nadzor“ pomeni razmerje med matičnim in hčerinskim podjetjem, kakor je določeno v členu 1 Direktive 83/349/EGS, ali podobno razmerje med katero koli fizično ali pravno osebo in podjetjem;

13. „tesne povezave“ pomenijo razmere, v katerih sta dve ali več fizičnih ali pravnih oseb povezani zaradi nadzora ali udeležbe, ali razmere, v katerih sta dve ali več fizični ali pravni osebi trajno povezani z eno in isto osebo prek nadzornega razmerja;

14. „finančni konglomerat“ pomeni skupino ali podskupino, kjer je regulirana oseba na čelu skupine ali podskupine, ali kadar je vsaj eno od hčerinskih podjetij v skupini ali podskupini regulirana oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

   (a) kadar je regulirana oseba na čelu skupine ali podskupine:

---

[1] UL L 193, 18.7.1983, str. 1.
[2] UL L 222, 14.8.1978, str. 11.

▼M6

(i) je ta oseba matično podjetje osebe v finančnem sektorju, oseba, ki ima udeležbo v osebi iz finančnega sektorja, ali pa oseba, povezana z osebo iz finančnega sektorja v smislu člena 12(1) Direktive 83/349/EGS;

(ii) najmanj ena oseba v skupini ali podskupini je v zavarovalniškem sektorju in najmanj ena je v bančnem sektorju ali v sektorju naložbenih storitev; in

(iii) skupinske ali združene dejavnosti oseb v skupini ali podskupini iz zavarovalniškega sektorja in oseb iz bančnega sektorja ter sektorja naložbenih storitev so pomembne v smislu člena 3(2) ali (3) te direktive, ali

(b) kadar na čelu skupine ali podskupine ni regulirana oseba:

(i) se dejavnosti skupine ali podskupine opravljajo pretežno v finančnem sektorju v smislu člena 3(1) te direktive;

(ii) najmanj ena oseba v skupini ali podskupini je v zavarovalniškem sektorju in najmanj ena je v bančnem sektorju ali v sektorju naložbenih storitev; in

(iii) skupinske ali združene dejavnosti oseb v skupini ali podskupini iz zavarovalniškega sektorja in oseb iz bančnega sektorja ter sektorja naložbenih storitev so pomembne v smislu člena 3(2) ali (3) te direktive;

15. „mešani finančni holding“ pomeni matično podjetje, ki ni regulirana oseba in ki skupaj s svojimi hčerinskimi podjetji, od katerih je vsaj eno regulirana oseba z registriranim sedežem v Uniji, in drugimi osebami sestavlja finančni konglomerat;

16. „pristojni organi“ pomenijo nacionalne organe držav članic, ki so po zakonu ali uredbi pristojni za nadzorovanje kreditnih institucij, zavarovalnic, pozavarovalnic, investicijskih podjetij, družb za upravljanje ali upraviteljev alternativnih investicijskih skladov bodisi na ravni posameznega podjetja ali na ravni skupine;

17. „ustrezni pristojni organi“ pomenijo:

(a) pristojne organe držav članic, ki so odgovorni za sektorski skupinski nadzor katere koli regulirane osebe v finančnem konglomeratu, zlasti končnega matičnega podjetja sektorja;

(b) koordinatorja, ki je imenovan v skladu s členom 10, če to ni nobeden od organov iz točke (a);

(c) druge zadevne pristojne organe, kjer je to po mnenju organov iz točk (a) in (b) ustrezno;

▼M6

18. „posli v skupini“ pomenijo vse posle, pri katerih so regulirane osebe v finančnem konglomeratu posredno ali neposredno odvisne od drugih podjetij v isti skupini ali od katere koli fizične ali pravne osebe, ki je tesno povezana s podjetji v tej skupini in se nanje zanašajo glede izpolnjevanja pogodbenih in drugih obveznosti, proti plačilu in brez plačila;

19. „koncentracija tveganja“ pomeni vsako izpostavljenost tveganju z možnostjo izgube, ki je dovolj velika, da lahko na splošno ogrozi solventnost ali finančni položaj reguliranih oseb v finančnem konglomeratu; tako izpostavljenost lahko povzroči tveganje nasprotne stranke/kreditno tveganje, naložbeno tveganje, zavarovalniško tveganje, tržno tveganje, druge vrste tveganja ali kombinacija in medsebojno vplivanje tveganj.

Do začetka veljavnosti regulativnih tehničnih standardov, sprejetih v skladu s členom 21a(1)(b), se v mnenju iz točke 17(c) zlasti upošteva tržni delež reguliranih oseb finančnega konglomerata v drugih državah članicah, še posebej če presega 5 %, in pomembnost, ki ga ima v finančnem konglomeratu katera koli regulirana oseba, ustanovljena v drugi državi članici.

▼B

Člen 3

Pragi za identifikacijo finančnega konglomerata

▼M6

1. Da bi določili, ali se dejavnosti skupine pretežno opravljajo v finančnem sektorju v smislu člena 2(14)(b)(i), bi moral količnik med bilančno vsoto reguliranih in nereguliranih oseb v finančnem sektorju v skupini in bilančno vsoto skupine kot celote presegati 40 %.

2. Da bi določili, ali so dejavnosti v različnih finančnih sektorjih pomembne v smislu člena 2(14)(a)(iii) ali (14)(b)(iii), bi moral za vsak finančni sektor povprečni količnik skupne bilančne vsote tega finančnega sektorja v primerjavi z bilančno vsoto vseh oseb vsega finančnega sektorja v skupini in količnik zahtevanega minimalnega kapitala istega finančnega sektorja in skupnega zahtevanega minimalnega kapitala vseh oseb vsega finančnega sektorja v skupini presegati 10 %.

Za namene te direktive je najmanjši finančni sektor v finančnem konglomeratu sektor z najnižjim povprečjem, najpomembnejši finančni sektor v finančnem konglomeratu pa je sektor z najvišjim povprečjem. Za izračunavanje povprečja in merjenja najmanjšega in najpomembnejšega finančnega sektorja se bančni sektor in sektor naložbenih storitev obravnavata skupaj.

Družbe za upravljanje se dodajo sektorju, ki mu pripadajo v skupini. Če ne pripadajo nobenemu sektorju v skupini izključno, se dodajo najmanjšemu finančnemu sektorju.

▼M6

Upravitelji alternativnih investicijskih skladov se dodajo sektorju, ki mu pripadajo v skupini. Če ne pripadajo nobenemu sektorju v skupini izključno, se dodajo najmanjšemu finančnemu sektorju.

3. Medsektorske dejavnosti se tudi štejejo za pomembne v smislu člena 2(14)(a)(iii) ali (14)(b)(iii), če bilančna vsota najmanjšega finančnega sektorja v skupini presega 6 milijard EUR.

Če skupina ne doseže praga iz odstavka 2 tega člena, se ustrezni pristojni organi lahko z medsebojnim dogovorom odločijo, da skupine ne bodo šteli za finančni konglomerat. Odločijo se lahko tudi, da ne bodo uporabili določb členov 7, 8 ali 9, če menijo, da vključitev skupine v obseg te direktive ali uporaba teh določb ni potrebna ali bi bila glede na cilje dopolnilnega nadzora neustrezna ali zavajajoča.

Ustrezni pristojni organi obvestijo druge pristojne organe o odločitvah, sprejetih v skladu s tem odstavkom, in jih, razen v izrednih razmerah, tudi objavijo.

3a. Če skupina doseže prag iz odstavka 2 tega člena, najmanjši sektor pa ne presega 6 milijard EUR, se ustrezni pristojni organi lahko z medsebojnim dogovorom odločijo, da skupine ne bodo šteli za finančni konglomerat. Odločijo se lahko tudi, da ne bodo uporabili določb členov 7, 8 ali 9, če menijo, da vključitev skupine v obseg te direktive ali uporaba teh določb ni potrebna ali bi bila glede na cilje dopolnilnega nadzora neustrezna ali zavajajoča.

Ustrezni pristojni organi obvestijo druge pristojne organe o odločitvah, sprejetih v skladu s tem odstavkom, in jih, razen v izrednih razmerah, tudi objavijo.

▼B

4. Za uporabo odstavkov 1, 2 in 3 lahko ustrezni pristojni organi na podlagi medsebojnega dogovora:

▼M6

(a) izločijo osebo pri izračunavanju količnikov v primerih, ki so navedeni v členu 6(5), razen če oseba ni bila preseljena iz države članice v tretjo državo in dokazi pričajo, da je oseba zamenjala sedež, da bi se izognila pravni ureditvi;

▼B

(b) upoštevajo skladnost s pragovi, predvidenimi v odstavkih 1 in 2, za tri zaporedna leta in se tako izognejo nenadnim sistemskim spremembam, in tako skladnost zanemarijo, če pride do pomembnih sprememb v sestavi skupine;

▼M6

(c) izključijo eno ali več udeležb v manjšem sektorju, če so takšne udeležbe odločilne za identifikacijo finančnega konglomerata, in so skupno zanemarljive glede na cilje dopolnilnega nadzora.

▼B

Če je finančni konglomerat že bil prepoznan v skladu z odstavki 1, 2 in 3, se odločitve iz prvega pododstavka tega odstavka sprejmejo na podlagi predloga, ki ga poda koordinator tega finančnega konglomerata.

▼M6

5. Za uporabo odstavkov 1 in 2 lahko ustrezni pristojni organi v izjemnih primerih in na podlagi medsebojnega dogovora nadomestijo kriterij bilančne vsote z enim ali več sledečimi parametri ali dodajo enega ali več parametrov, če menijo, da so parametri zelo pomembni za dopolnilni nadzor iz te direktive: sestava prihodkov, zunaj bilančne dejavnosti, skupna upravljana sredstva.

▼B

6. Za uporabo odstavkov 1 in 2 velja, da se v primeru, če količniki iz teh odstavkov padejo pod 40 % in 10 % za konglomerate, ki so že predmet dopolnilnega nadzora, za naslednja tri leta uporabi nižji prag 35 % in 8 %, da bi se izognili nenadnim sistemskim spremembam.

Podobno se za uporabo odstavka 3, kadar bilančna vsota najmanjšega finančnega sektorja v skupini pade pod 6 milijard EUR za konglomerate, ki so že predmet dopolnilnega nadzora, za naslednja tri leta uporabi nižji znesek v višini 5 milijard EUR, da bi se izognili nenadnim sistemskim spremembam.

V obdobju, navedenem v tem odstavku, se lahko koordinator v soglasju z drugimi pristojnimi organi odloči, da se nižji prag ali nižji znesek iz tega odstavka preneha uporabljati.

7. Izračuni iz tega člena glede bilančne vsote morajo biti narejeni na podlagi skupinskih bilančnih vsot oseb v skupini glede na njihove letne računovodske izkaze. Zaradi izračuna se podjetja, v katerih je udeleženo drugo podjetje, upoštevajo v smislu ustreznosti razmerja med njihovo bilančno vsoto in skupnim sorazmernim deležem takega podjetja v skupini. Vendar je treba namesto zbirnih računovodskih izkazov uporabljati skupinske računovodske izkaze, če so ti na voljo.

Zahtevani minimalni kapital iz odstavkov 2 in 3 se izračuna skladno z določbami ustreznih sektorskih predpisov.

▼M6

8. Evropski nadzorni organ (Evropski bančni organ), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]), (EBA), Evropski nadzorni organ (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ([2]), (EIOPA), in Evropski nadzorni organ (Evropski organ za vrednostne papirje in trge), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ([3]), (ESMA) (ESA) prek Skupnega odbora organov ESA (Skupni odbor) izdajo skupne smernice, namenjene konvergenci nadzornih postopkov pri uporabi odstavkov 2, 3, 3a, 4 in 5 tega člena.

9. Pristojni organi vsako leto ponovno ocenijo opustitev uporabe dopolnilnega nadzora in pregledajo količinske kazalnike, določene v tem členu, ter ocene na podlagi tveganja, ki se uporabljajo za finančne skupine.

▼B

Člen 4

Identifikacija finančnega konglomerata

1. Pristojni organi, ki so reguliranim osebam izdali dovoljenja za opravljanje poslov na podlagi členov 2, 3 in 5, identificirajo katero koli skupino, ki sodi v okvir te direktive.

▼M6

V ta namen:

— pristojni organi, ki so izdali dovoljenja za opravljanje poslov reguliranim osebam v skupini, tesno sodelujejo,

— če pristojni organ sodi, da je regulirana oseba, ki mu je ta pristojni organ izdal dovoljenje za opravljanje poslov, članica skupine, ki bi lahko bila finančni konglomerat, ki ga kot takega še niso prepoznali v skladu s to direktivo, pristojni organ o svojem mnenju obvesti druge zadevne pristojne organe in Skupni odbor.

▼M5

2. Koordinator, imenovan v skladu s členom 10, obvesti matično podjetje, ki je na čelu skupine ali, če ni matičnega podjetja, regulirano osebo z največjo bilančno vsoto v najpomembnejšem finančnem sektorju skupine, da je skupina identificirana kot finančni konglomerat ter o imenovanju koordinatorja.

▼M6

Koordinator obvesti tudi pristojne organe, ki so izdali dovoljenje za opravljanje poslov reguliranim osebam v skupini, pristojne organe države članice, v kateri je sedež mešanega finančnega holdinga, ter Skupni odbor.

([1]) UL L 331, 15.12.2010, str. 12.
([2]) UL L 331, 15.12.2010, str. 48.
([3]) UL L 331, 15.12.2010, str. 84.

▼M6

3. Skupni odbor na svojem spletnem mestu objavi in redno posodablja seznam finančnih konglomeratov, opredeljenih v skladu s členom 2(14). Te informacije so dostopne prek spletne povezave na vseh spletnih mestih organov ESA.

Ime vsake regulirane osebe iz člena 1, ki je del finančnega konglomerata, se doda na sezam, ki ga skupni odbor objavi na svojem spletnem mestu in ga redno posodablja.

▼B

POGLAVJE II

DOPOLNILNI NADZOR

ODDELEK 1

PODROČJE UPORABE

Člen 5

Obseg dopolnilnega nadzora reguliranih oseb iz člena 1

1. Brez poseganja v določbe o nadzoru, ki so zajete v sektorskih predpisih, države članice zagotovijo dopolnilni nadzor reguliranih oseb iz člena 1 v obsegu in na način, ki ga predpisuje ta direktiva.

2. Naslednje regulirane osebe so predmet dopolnilnega nadzora na ravni finančnega konglomerata skladno s členi 6 do 17:

(a) vsaka regulirana oseba, ki je na čelu finančnega konglomerata;

▼M6

(b) vsaka regulirana oseba, katere matično podjetje je mešani finančni holding s sedežem v Uniji;

▼B

(c) vsaka regulirana oseba, ki je z drugo osebo finančnega sektorja povezana v smislu člena 12(1) Direktive 83/349/EGS.

Če je finančni konglomerat podskupina drugega finančnega konglomerata, ki izpolnjuje zahteve iz prvega pododstavka, države članice lahko uporabijo člene 6 do 17 za regulirane osebe samo v slednji skupini in katerikoli sklic v direktivi na pojma skupina in finančni konglomerat se potem razume kot sklic na to skupino.

▼M6

3. Vsaka regulirana oseba, ki ni predmet dopolnilnega nadzora v skladu z odstavkom 2 in katerega matično podjetje je regulirana oseba ali mešani finančni holding s sedežem v tretji državi, je predmet dopolnilnega nadzora na ravni finančnega konglomerata v obsegu in na način, ki ga predpisuje člen 18.

▼B

4. Če imajo osebe udeležbo ali kapitalske povezave v eni ali več reguliranih oseb ali izvršujejo pomemben vpliv nad temi osebami čeprav brez udeležbe ali s kapitalskimi povezavami, ki niso navedene v primerih iz odstavkov 2 in 3, se ustrezni pristojni organi na podlagi medsebojnega dogovora in v skladu z nacionalno zakonodajo odločijo, ali in v kolikšni meri naj se izvaja dopolnilni nadzor nad reguliranimi osebami, kot da so ti del finančnega konglomerata.

▼M6

Za uporabo takega dopolnilnega nadzora mora biti vsaj en subjekt regulirana oseba iz člena 1 in pogoji iz člena 2(14)(a)(ii) ali (14)(b)(ii) in člena 2(14)(a)(iii) ali (14)(b)(iii) morajo biti izpolnjeni. Ustrezni pristojni organi pri odločanju upoštevajo cilje dopolnilnega nadzora, kakor jih predvideva ta direktiva.

▼B

Za namene uporabe prvega pododstavka za „sodelujoče skupine“ morajo pristojni organi upoštevati javne finančne obveznosti teh skupin glede na druge finančne ustanove.

5. Brez poseganja v določbe člena 13 izvajanje dopolnilnega nadzora na ravni finančnega konglomerata nikakor ne pomeni, da se od pristojnih organov zahteva, da opravljajo posamičen nadzor v povezavi z mešanimi finančnimi holdingi, reguliranimi osebami v finančnem konglomeratu iz tretjih držav ali nereguliranimi osebami v finančnem konglomeratu.

ODDELEK 2

FINANČNI POLOŽAJ

Člen 6

Kapitalska ustreznost

1. Brez poseganja v sektorske predpise se dopolnilni nadzor kapitalske ustreznosti reguliranih oseb v finančnem konglomeratu izvaja skladno s predpisi, ki so navedeni v členu 9(2) do (5), v oddelku 3 tega poglavja in v Prilogi I.

2. Države članice zahtevajo od reguliranih oseb v finančnem konglomeratu, da zagotovijo na ravni finančnega konglomerata kapital, ki je vedno najmanj enak zahtevam o kapitalski ustreznosti, izračunanih v skladu s Prilogo I.

Države članice od reguliranih oseb tudi zahtevajo, da so na ravni finančnega konglomerata vzpostavljene ustrezne politike upravljanja kapitalske ustreznosti.

Zahteve, navedene v prvem in drugem pododstavku, so predmet nadzora, ki ga opravi koordinator v skladu z oddelkom 3.

▼B

Koordinator poskrbi, da se izračun iz prvega pododstavka opravi najmanj enkrat letno in da ga opravi regulirana oseba ali mešani finančni holding.

Rezultate izračuna in ustrezne podatke za izračun koordinatorju predloži regulirana oseba v smislu člena 1, ki je na čelu finančnega konglomerata, ali mešani finančni holding ali regulirana oseba v finančnem konglomeratu, ki jo določi koordinator po posvetu z drugimi ustreznimi pristojnimi organi in s finančnim konglomeratom, če na čelu finančnega konglomerata ni regulirana oseba v smislu člena 1.

▼M6

3. Za izračunavanje zahtevane kapitalske ustreznosti iz prvega pododstavka odstavka 2 so v obseg dopolnilnega nadzora v skladu s Prilogo I vključene naslednje osebe:

(a) kreditna institucija, finančna institucija ali družba za pomožne storitve;

(b) zavarovalnica, pozavarovalnica ali zavarovalni holding;

(c) investicijsko podjetje;

(d) mešani finančni holding.

4. Pri izračunavanju dopolnilnih zahtev kapitalske ustreznosti za finančni konglomerat z uporabo metode 1 (Računovodska konsolidacija) iz Priloge I k tej direktivi se kapital in zahtevani minimalni kapital oseb v skupini izračunajo z uporabo ustreznih sektorskih predpisov o načinu in obsegu konsolidacije, kakor je določeno zlasti v členih 133 in 134 Direktive 2006/48/ES in členu 221 Direktive 2009/138/ES.

Pri uporabi metode 2 (Odbitki in združevanja) iz Priloge I se pri izračunavanju upošteva delež vpisanega kapitala, ki je neposredno ali posredno v lasti matičnega podjetja ali podjetja, ki je udeleženo v drugi osebi v skupini.

▼B

5. Koordinator se lahko odloči, da v naslednjih primerih določene osebe ne vključi v izračunavanje dopolnilnih kapitalskih zahtev:

(a) če je oseba v tretji državi, kjer obstajajo pravne ovire za prenos potrebnih podatkov, kar pa ne posega v sektorske predpise o obveznostih pristojnih organov, da zavrnejo izdajo dovoljenja za opravljanje poslov, če ni omogočeno učinkovito izvajanje njihovih nadzornih nalog;

▼B

(b) če je oseba zanemarljivega pomena z vidika ciljev dopolnilnega nadzora nad reguliranimi osebami v finančnem konglomeratu;

(c) če bi bila vključitev osebe neustrezna ali zavajajoča glede na cilje dopolnilnega nadzora.

Ob izključitvi več oseb na podlagi (b) prvega pododstavka je treba te osebe vseeno vključiti, ko skupaj presegajo okvir zanemarljivega pomena.

V primeru iz (c) prvega pododstavka se koordinator pred sprejetjem odločitve posvetuje z drugimi ustreznimi pristojnimi organi, razen če gre za nujni primer.

Če koordinator v obseg nadzora ne vključi regulirane osebe na podlagi enega od primerov iz (b) in (c) prvega pododstavka, lahko pristojni organi države članice, v kateri ta oseba je, zaprosi osebo, ki je na čelu finančnega konglomerata, za podatke, ki bi olajšali njihov nadzor nad regulirano osebo.

Člen 7

Koncentracija tveganja

1. Brez poseganja v sektorske predpise se dopolnilni nadzor koncentracije tveganja reguliranih oseb v finančnem konglomeratu izvaja v skladu s predpisi, ki so navedeni v členu 9(2) do (4), v oddelku 3 tega poglavja in v Prilogi II.

2. Države članice zahtevajo, da regulirane osebe ali mešani finančni holdingi redno in vsaj enkrat letno poročajo koordinatorju o kakršnikoli pomembnejši koncentraciji tveganja na ravni finančnega konglomerata v skladu s pravili iz tega člena in Priloge II. Potrebne podatke predloži koordinatorju regulirana oseba v smislu člena 1, ki je na čelu finančnega konglomerata. Če na čelu finančnega konglomerata ni regulirana oseba v smislu člena 1, predloži podatke ali mešani finančni holding ali regulirana oseba v finančnem konglomeratu, ki jo določi koordinator po posvetu z drugimi ustreznimi pristojnimi organi in s finančnim konglomeratom.

Koncentracija tveganja je predmet nadzora s strani koordinatorja skladno z oddelkom 3.

▼M6

3. Do nadaljnje uskladitve zakonodaje Unije lahko države članice določijo količinske omejitve ali za to pooblastijo svoje pristojne organe, ali sprejmejo druge nadzorne ukrepe, ki bodo dosegali cilje dopolnilnega nadzora glede na kakršno koli koncentracijo tveganja na ravni finančnega konglomerata.

▼B

4. Če je na čelu finančnega konglomerata mešani finančni holding, se sektorska pravila o koncentraciji tveganja najpomembnejšega finančnega sektorja v finančnem konglomeratu uporabljajo za celoten sektor, tudi za mešani finančni holding.

▼M6

5. Organi ESA prek Skupnega organa izdajo skupne smernice, namenjene konvergenci nadzornih postopkov pri dopolnilnem nadzoru koncentracije tveganja, kakor je določeno v odstavkih od 1 do 4 tega člena. Da bi se izognili podvajanju, smernice zagotavljajo usklajenost uporabe nadzornih orodij iz tega člena z uporabo členov 106 do 118 Direktive 2006/48/ES in člena 244 Direktive 2009/138/ES. Organi izdajo posebne skupne smernice o uporabi odstavkov 1 do 4 tega člena za udeležbe finančnega konglomerata v primerih, kadar določbe nacionalnega prava družb ovirajo uporabo člena 14(2) te direktive.

▼B

Člen 8

Posli v skupini

1. Brez poseganja v sektorske predpise se dopolnilni nadzor nad posli v skupini reguliranih oseb v finančnem konglomeratu izvaja v skladu s predpisi, ki so navedeni v členu 9(2) do (4), v oddelku 3 tega poglavja in v Prilogi II.

2. Države članice zahtevajo, da regulirane osebe ali mešani finančni holdingi redno in vsaj enkrat letno poročajo kooordinatorju o vseh pomembnih poslih v skupini med reguliranimi osebami v finančnem konglomeratu v skladu s pravili iz tega člena in Priloge II. Ker do sedaj ni bila izdelana nobena opredelitev pragov iz zadnjega stavka prvega odstavka Priloge II, se šteje, da je posel v skupini pomemben, če njegova vrednost presega najmanj 5 % skupnih zahtev o kapitalski ustreznosti na ravni finančnega konglomerata.

Potrebne podatke koordinatorju sporoči regulirana oseba v smislu člena 1, ki je na čelu finančnega konglomerata. Če na čelu finančnega konglomerata ni regulirana oseba v smislu člena 1, predloži podatke mešani finančni holding ali regulirana oseba v finančnem konglomeratu, ki jo določi koordinator po posvetu z drugimi ustreznimi pristojnimi organi in s finančnim konglomeratom.

Pregled poslov znotraj skupine je predmet nadzora, ki da opravi koordinator.

▼M6

3. Do nadaljnje uskladitve zakonodaje Unije lahko države članice določijo količinske in kakovostne omejitve ali za to pooblastijo svoje pristojne organe, ali sprejmejo druge nadzorne ukrepe, ki bodo dosegali cilje dopolnilnega nadzora glede na posle v skupini med reguliranimi osebami v finančnem konglomeratu.

▼B

4. Če je na čelu finančnega konglomerata mešani finančni holding, se sektorska pravila o poslih v skupini najpomembnejšega finančnega sektorja v finančnem konglomeratu uporabljajo za celoten sektor, tudi za mešani finančni holding.

▼M6

5. Organi ESA prek Skupnega organa izdajo skupne smernice, namenjene konvergenci nadzornih postopkov pri dopolnilnem nadzoru poslov v skupini, kakor je določeno v odstavkih od 1 do 4 tega člena. Da bi se izognili podvajanju, smernice zagotavljajo usklajenost uporabe nadzornih orodij iz tega člena z uporabo člena 245 Direktive 2009/138/ES. Organi izdajo posebne skupne smernice o uporabi odstavkov 1 do 4 tega člena za udeležbe finančnega konglomerata v primerih, kadar določbe nacionalnega prava družb ovirajo uporabo člena 14(2) te direktive.

▼B

Člen 9

Mehanizmi notranjih kontrol in postopki obvladovanja tveganja

1. Pristojni organi od reguliranih oseb zahtevajo, da imajo na ravni finančnega konglomerata vzpostavljene ustrezne postopke za upravljanje s tveganji in mehanizme notranjih kontrol, vključno z zanesljivimi postopki poročanja in računovodenja.

2. Postopki upravljanja s tveganji zajemajo:

(a) zanesljivo upravo in vodenje s soglasjem in rednim pregledom strategij in usmeritev, ki ga opravljajo ustrezni upravljavski organi na ravni finančnega konglomerata glede na vsa prevzeta tveganja;

(b) ustrezne politike izpolnjevanja kapitalske ustreznosti, ki predvidevajo vpliv njihove poslovne strategije na profil tveganj in kapitalske zahteve, kakor je določeno v členu 6 in Prilogi I;

(c) ustrezne postopke, ki zagotavljajo, da so sistemi spremljanja tveganja dobro vgrajeni v njihovo organizacijo in da vsi ukrepi, ki zagotavljajo, da so sistemi v podjetjih, vključenih v obseg dopolnilnega nadzora, dosledni in tako zagotavljajo merjenje, spremljanje in nadzor tveganja na ravni finančnega konglomerata;

▼M5

(d) obstoječe ureditve, ki prispevajo k ustreznim ureditvam in načrtom reševanja in sanacije ter, če je potrebno, k njihovi pripravi. Takšne ureditve se redno posodabljajo.

▼B

3. Mehanizmi notranjih kontrol zajemajo:

(a) ustrezne mehanizme glede kapitalske ustreznosti, ki prepoznajo in merijo vsa materialna tveganja in pravilno uskladijo lastne vire s tveganji;

(b) zanesljive postopke poročanja in računovodenja, ki prepoznajo, merijo in nadzorujejo posle v skupini in koncentracijo tveganja.

▼M6

4. Države članice zagotovijo, da so v vseh podjetjih, ki so po členu 5 zajeta v obseg dopolnilnega nadzora, ustrezni mehanizmi notranjih kontrol za pripravo vseh podatkov, ki so pomembni za dodatni nadzor.

Države članice zahtevajo, naj regulirane osebe na ravni finančnega konglomerata svojim pristojnim organom redno posredujejo podrobnosti o svoji pravni strukturi, upravljanju in organizacijski strukturi, prav tako za vse regulirane osebe, neregulirana hčerinska podjetja in pomembne podružnice.

Države članice zahtevajo, naj regulirane osebe na ravni finančnega konglomerata v celoti ali s sklicevanjem na enakovredne informacije letno objavljajo opis svoje pravne strukture, upravljanja in organizacijske strukture.

▼B

5. Postopki in mehanizmi iz odstavkov 1 do 4 so predmet nadzora, ki ga izvede koordinator.

▼M6

6. Pristojni organi uskladijo uporabo dopolnilnega nadzora mehanizmov notranjega nadzora in postopkov upravljanja tveganja iz tega člena s postopkom nadzornega pregleda iz člena 124 Direktive 2006/48/ES in člena 248 Direktive 2009/138/ES. V ta namen organi ESA prek Skupnega odbora izdajo skupne smernice, namenjene konvergenci nadzornih postopkov pri dopolnilnem nadzoru mehanizmov notranjega nadzora in postopkov obvladovanja tveganja iz tega člena ter skladnosti s postopkom nadzornega pregleda iz člena 124 Direktive 2006/48/ES in člena 248 Direktive 2009/138/ES. Organi izdajo posebne skupne smernice za uporabo tega člena za udeležbe finančnega konglomerata v primerih, ko določbe nacionalnega prava družb ovirajo uporabo člena 14(2) te direktive.

▼B

ODDELEK 3

▼M5

UKREPI ZA PODPORO DOPOLNILNEGA NADZORA IN POOBLASTILA SKUPNEGA ODBORA

Člen 9a

Vloga Skupnega odbora

Skupni odbor v skladu s členom 56 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 in Uredbe (EU) št. 1095/2010, zagotovi dosleden medsektorski in čezmejni nadzor ter skladnost z zakonodajo Unije.

▼M6

Člen 9b

Testiranje izjemnih situacij

1. Države članice lahko od koordinatorja zahtevajo, naj zagotovi ustrezna in redna testiranja izjemnih situacij na ravni posameznega finančnega konglomerata. Zahtevajo, naj ustrezni pristojni organi v celoti sodelujejo s koordinatorjem.

2. Za testiranje izjemnih situacij po vsej Uniji lahko organi ESA prek Skupnega odbora in v sodelovanju z Evropskim odborom za sistemska tveganja, ustanovljenim z Uredbo (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o makrobonitetnem nadzoru nad finančnim sistemom Evropske unije in ustanovitvi Evropskega odbora za sistemska tveganja ([1]), razvije dodatne parametre, ki bodo zajemali posebna tveganja, povezana s finančnimi konglomerati v skladu z Uredbo (EU) št. 1093/2010, Uredbo (EU) št. 1094/2010 in Uredbo (EU) št. 1095/2010. Koordinator sporoči rezultate testiranja izjemnih situacij Skupnemu odboru.

▼B

Člen 10

Pristojni organ, odgovoren za izvajanje dopolnilnega nadzora (koordinator)

▼M5

1. Za zagotavljanje ustreznega dopolnilnega nadzora nad reguliranimi osebami v finančnem konglomeratu je izmed pristojnih organov zadevnih držav članic, ki vključujejo tudi pristojne organe države članice, v kateri je sedež mešanega finančnega holdinga, imenovan koordinator, ki je odgovoren za usklajevanje in izvajanje dopolnilnega nadzora. Identiteta koordinatorja se objavi na spletnem mestu Skupnega odbora.

▼B

2. Imenovanje temelji na naslednjih merilih:

(a) če je na čelu finančnega konglomerata regulirana oseba, nalogo koordinatorja opravlja pristojni organ, ki je izdal dovoljenje tej regulirani osebi v skladu z veljavnimi sektorskimi predpisi;

([1]) UL L 331, 15.12.2010, str. 1.

▼B

(b) če na čelu finančnega konglomerata ni regulirana oseba, nalogo koordinatorja opravlja pristojni organ, ki je izbran v skladu z naslednjimi načeli:

(i) če je matično podjetje regulirane osebe mešani finančni holding, nalogo koordinatorja opravlja pristojni organ, ki je izdal dovoljenje omenjeni regulirani osebi v skladu z veljavnimi sektorskimi predpisi;

▼M6

(ii) kadar je isti mešani finančni holding matično podjetje za vsaj dve regulirani osebi z registriranim sedežem v Uniji in ima ena od teh oseb dovoljenje za opravljanje poslov v državi članici, v kateri je sedež mešanega finančnega holdinga, nalogo koordinatorja opravlja pristojni organ tiste regulirane osebe, ki ima dovoljenje za opravljanje poslov v tej državi članici.

▼B

Kadar ima več reguliranih gospodarskih subjektov, ki delujejo v različnih finančnih sektorjih, dovoljenje za opravljanje poslov v državi članici, v kateri je sedež mešanega finančnega holdinga, nalogo koordinatorja opravlja pristojni organ tiste regulirane osebe, ki deluje v najpomembnejšem finančnem sektorju.

Kadar je na čelu finančnega konglomerata več kakor en mešani finančni holding s sedeži v različnih državah članicah in je v vsaki od teh držav regulirana oseba, nalogo koordinatorja opravlja pristojni organ regulirane osebe z največjo bilančno vsoto, če gre za osebe v istem finančnem sektorju, ali pristojni organ regulirane osebe v najpomembnejšem finančnem sektorju;

▼M6

(iii) kadar je isti mešani finančni holding matično podjetje za vsaj dve regulirani osebi z registriranim sedežem v Uniji in nobena od teh oseb nima dovoljenja za opravljanje poslov v državi članici, v kateri je sedež mešanega finančnega holdinga, nalogo koordinatorja opravlja pristojni organ, ki je izdal dovoljenje regulirani osebi z največjo bilančno vsoto v najpomembnejšem finančnem sektorju;

▼B

(iv) kadar je finančni konglomerat skupina brez matičnega podjetja na čelu, ali v vseh drugih primerih, nalogo koordinatorja opravlja pristojni organ, ki je izdal dovoljenje za opravljanje poslov regulirani osebi z najvišjo bilančno vsoto v najpomembnejšem finančnem sektorju.

▼B

3. V posebnem primeru lahko ustrezni pristojni organi na podlagi medsebojnega dogovora opustijo merila iz odstavka 2, če bi bila uporaba teh meril neustrezna, pri tem pa upoštevajo strukturo konglomerata in relativen pomen dejavnosti v različnih državah. V takih primerih za koordinatorja imenujejo drug pristojni organ, vendar pred sprejetjem odločitve pristojni organi dajo konglomeratu možnost podati svoje mnenje o odločitvi.

Člen 11

Naloge koordinatorja

1. Naloge, ki jih mora opravljati koordinator glede dopolnilnega nadzora, so:

(a) usklajevanje zbiranja in posredovanja pomembnih ali nujnih podatkov v okviru rednega poslovanja in v nujnih situacijah, vključno s posredovanjem podatkov, ki so pomembni za izvajanje nadzora pristojnega organa po sektorskih predpisih;

(b) nadzorni pregled in ocena finančnega položaja finančnega konglomerata;

(c) ocena usklajenosti s predpisi o kapitalski ustreznosti in koncentraciji tveganja in poslih v skupini, kakor določajo členi 6, 7 in 8;

(d) ocena sestave finančnega konglomerata, organizacijskega sistema in sistema notranjih kontrol, kakor določa člen 9;

(e) načrtovanje in usklajevanje nadzornih dejavnosti v okviru rednega poslovanja in v nujnih situacijah v sodelovanju z ustreznimi vključenimi pristojnimi organi;

(f) druge naloge, ukrepi in odločitve, ki jih koordinatorju nalaga ta direktiva ali izhajajo iz uporabe te direktive.

▼M5

Za olajšanje in vzpostavitev dopolnilnega nadzora na široki pravni podlagi imajo koordinator ter drugi ustrezni pristojni organi in, če je potrebno, tudi drugi zadevni pristojni organi, vzpostavljene sporazume o sodelovanju. Na tej podlagi se lahko koordinatorju dodelijo dodatne naloge in lahko natančno opredelijo postopke za sprejemanje odločitev med ustreznimi pristojnimi organi, kakor je določeno v členih 3 in 4, členu 5(4), členu 6, členu 12(2) in členih 16 in 18, ter za sodelovanje z drugimi pristojnimi organi.

V skladu s členom 8 in postopkom iz člena 56 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 in Uredbe (EU) št. 1095/2010, ESA prek Skupnega odbora oblikujejo smernice za konvergenco nadzornih praks v zvezi s skladnostjo dogovorov o usklajevanju nadzora v skladu s členom 131a Direktive 2006/48/ES in členom 248(4) Direktive 2009/138/ES.

▼B

2. Če koordinator potrebuje podatke, ki so že bili posredovani drugemu pristojnemu organu na podlagi sektorskih predpisov, vzpostavi stik s tem pristojnim organom, če je to mogoče, z namenom preprečitve podvajanja poročil različnim organom, ki so vključeni v nadzor.

▼M6

3. Ne glede na možnost prenosa določenih nadzornih pristojnosti in odgovornosti, ki jo predpisujejo zakonodajni akti Unije, prisotnost koordinatorja, ki so mu dodeljene različne naloge glede dopolnilnega nadzora reguliranih oseb v finančnem konglomeratu, ne vpliva na naloge in odgovornosti pristojnih organov, ki jih predpisujejo sektorski predpisi.

4. Zaradi zahtevanega sodelovanja iz tega oddelka in opravljanja nalog, navedenih v odstavkih 1, 2 in 3 tega člena ter členu 12, ter v skladu z zahtevami po zaupnosti in skladnosti z zakonodajo Unije se po potrebi zagotovi ustrezno usklajevanje in sodelovanje z ustreznimi nadzornimi organi tretjih držav, in sicer prek kolegijev, ustanovljenih v skladu s členom 131a Direktive 2006/48/ES ali členom 248(2) Direktive 2009/138/ES.

Ureditev usklajevanja iz drugega pododstavka odstavka 1 je posebej upoštevana v pisni ureditvi usklajevanja na podlagi člena 131 Direktive 2006/48/ES ali člena 248 Direktive 2009/138/ES. Koordinator kot predsedujoči kolegiju, ustanovljenemu v skladu s členom 131a Direktive 2006/48/ES ali členom 248(2) Direktive 2009/138/ES, odloči, kateri drugi pristojni organi lahko sodelujejo na sestanku ali pri kakršni koli dejavnosti kolegija.

▼B

Člen 12

Sodelovanje in izmenjava podatkov med pristojnimi organi

1. Pristojni organi, odgovorni za nadzor reguliranih oseb v finančnem konglomeratu in pristojni organ, imenovan za koordinatorja za ta finančni konglomerat, tesno medsebojno sodelujejo. Brez poseganja v njihove odgovornosti po sektorskih predpisih, si ti organi, ne glede na to, ali imajo sedež v isti državi članici ali ne, posredujejo vse podatke, ki so bistveni ali pomembni za izvajanje nadzora drugih organov na podlagi sektorskih predpisov in te direktive. V tem smislu si pristojni organi in koordinator na zahtevo ter na lastno pobudo sporočijo vse pomembne ter vse bistvene podatke.

Tako sodelovanje zagotovi pridobivanje in izmenjavo podatkov najmanj o:

▼M6

(a) identifikaciji pravne sestave, upravljanja in organizacijske strukture skupine tudi za vse regulirane osebe, neregulirana hčerinska podjetja in pomembne podružnice finančnega konglomerata, lastnike kvalificiranih deležev na končni matični ravni, kot tudi pristojnih organov reguliranih oseb v skupini;

▼B

(b) strateški politiki finančnega konglomerata;

(c) finančnem položaju finančnega konglomerata, predvsem glede kapitalske ustreznosti, poslov v skupini, koncentracije tveganja in dobičkonosnosti;

(d) glavnih delničarjih in upravi finančnega konglomerata;

(e) organizaciji, upravljanju s tveganji ter sistemi notranjih kontrol na ravni finančnega konglomerata;

(f) postopkih za zbiranje podatkov od oseb v finančnem konglomeratu in preverjanju teh podatkov;

(g) neugodnem razvoju v reguliranih osebah ali v drugih osebah finančnega konglomerata, ki bi lahko resno vplival na regulirane osebe;

(h) večjih sankcijah in izrednih ukrepih, ki jih pristojni organi sprejmejo v skladu s sektorskimi predpisi ali to direktivo.

▼M5

Pristojni organi lahko izmenjajo podatke, ki so potrebni za opravljanje njihovih nalog in se nanašajo na regulirane osebe v finančnem konglomeratu, ter v skladu z določbami iz sektorskih predpisov z naslednjimi organi: centralnimi bankami, Evropskim sistemom centralnih bank, Evropsko centralno banko in Evropskim odborom za sistemska tveganja v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o makrobonitetnem nadzoru nad finančnim sistemom Evropske unije in ustanovitvi Evropskega odbora za sistemska tveganja ([1]).

▼B

2. Brez poseganja v njihove odgovornosti po sektorskih predpisih se zadevni pristojni organi pred sprejetjem odločitve medsebojno posvetujejo o naslednjih zadevah, če so njihove odločitve pomembne za naloge nadzora drugih pristojnih organov:

(a) spremembe v sestavi delničarjev, organizacije ali uprave reguliranih oseb v finančnem konglomeratu, ki zahtevajo soglasje ali izdajo dovoljenja pristojnih organov;

(b) večje sankcije ali izredni ukrepi, ki jih sprejmejo pristojni organi.

Pristojni organ lahko opusti posvetovanje v nujnih primerih ali če bi tako posvetovanje lahko ogrozilo uspešnost odločitve. V tem primeru mora pristojni organ nemudoma obvestiti druge pristojne organe.

([1]) UL L 331, 15.12.2010, str. 1.

▼B

3. Koordinator lahko pozove pristojne organe države članice, v kateri je sedež matičnega podjetja, in ki sami ne izvajajo dopolnilnega nadzora po členu 10, da zaprosijo matično podjetje za vse podatke, ki bi bili pomembni za opravljanje nalog koordinatorja, določenih v členu 11, in da se ti podatki posredujejo koordinatorju.

Če so podatki iz člena 14(2) že bili sporočeni pristojnemu organu na podlagi sektorskih predpisov, lahko pristojni organi, odgovorni za izvajanje dopolnilnega nadzora, zaprosijo omenjeni organ, da pridobi te podatke.

4. Države članice odobrijo izmenjavo podatkov med svojimi pristojnimi organi ter med svojimi pristojnimi organi in drugimi organi, kakor je navedeno v odstavkih 1, 2 in 3. Zbiranje ali posedovanje podatkov glede osebe v finančnem konglomeratu, ki ni regulirana oseba, nikakor ne pomeni, da se od pristojnih organov zahteva izvajanje nadzora v povezavi s temi osebami na solo osnovi.

Za podatke, prejete v okviru dopolnilnega nadzora, in predvsem za vsako izmenjavo podatkov med pristojnimi organi ter med pristojnimi organi in drugimi organi, kakor je določeno v tej direktivi, veljajo določbe o varovanju poslovne skrivnosti in sporočanju zaupnih podatkov, ki so navedene v sektorskih predpisih.

▼M5

Člen 12a

Sodelovanje in izmenjava informacij s Skupnim odborom

1. Pristojni organi sodelujejo s Skupnim odborom za namene te direktive v skladu z Uredbo (EU) št. 1093/2010, Uredbo (EU) št. 1094/2010 in Uredbo (EU) št. 1095/2010.

2. Pristojni organi Skupnemu odboru nemudoma posredujejo vse informacije, potrebne za opravljanje njegovih nalog v skladu s členom 35 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 in Uredbe (EU) št. 1095/2010.

▼M6

3. Koordinatorji Skupnemu odboru posredujejo informacije iz člena 9(4) in točke (a) drugega pododstavka člena 12(1). Skupni odbor da pristojnim organom na voljo informacije o pravni, upravljalni in organizacijski strukturi finančnih konglomeratov.

Člen 12b

Skupne smernice

1. Organi ESA prek Skupnega odbora razvijejo skupne smernice o tem, kako naj pristojni organ izvaja ocene finančnih konglomeratov na podlagi tveganja. Te skupne smernice zlasti zagotovijo, da ocene na podlagi tveganja vključujejo ustrezna orodja, da bi ocenili skupinska tveganja, ki nastajajo zaradi finančnih konglomeratov.

▼M6

2. Organi ESA prek Skupnega odbora izdajo skupne smernice, katerih namen je razviti nadzorne postopke, ki bodo omogočali, da bo dopolnilni nadzor mešanih finančnih holdingov ustrezno dopolnil skupinski nadzor v skladu z direktivama 98/78/ES in 2009/138/ES ali po potrebi konsolidirani nadzor v skladu z Direktivo 2006/48/ES. Te smernice omogočajo, da se v nadzor vključijo vsa pomembna tveganja, obenem pa onemogoči morebitno podvajanje nadzora in bonitetnih ocen.

▼B

Člen 13

Upravni organ mešanih finančnih holdingov

Države članice zahtevajo od oseb, ki dejansko upravljajo poslovanje mešanega finančnega holdinga, da so na dovolj dobrem glasu in imajo zadosti izkušenj za opravljanje teh nalog.

Člen 14

Dostop do podatkov

▼M5

1. Države članice zagotovijo, da znotraj njihove pristojnosti ni pravnih ovir, ki bi fizičnim ali pravnim osebam, reguliranim in neregu-liranim osebam, ki so vključene v dopolnilni nadzor, preprečevale, da si med seboj izmenjajo informacije, ki bi lahko bile pomembne za dopol-nilni nadzor, ter da si med sabo izmenjajo informacije v skladu s to direktivo in z ESA v skladu s členom 35 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 in Uredbe (EU) št. 1095/2010, po potrebi prek Skupnega odbora.

▼B

2. Države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi, zadolženi za izvajanje dopolnilnega nadzora v finančnem konglomeratu, ko pristo-pijo, neposredno ali posredno, k osebi finančnega konglomerata, regu-lirani ali neregulirani, dostop do katerih koli podatkov, ki bi bili lahko pomembni za dopolnilni nadzor.

Člen 15

Preverjanje

Če pri izvajanju te direktive pristojni organi v posebnih primerih želijo preveriti podatke v zvezi z neko osebo, regulirano ali neregulirano, ki je del finančnega konglomerata in je v drugi državi članici, lahko zaprosijo pristojne organe druge države članice, da opravijo preverjanje.

Organi, ki prejmejo tako zahtevo, v okviru svojih pooblastil ukrepajo, tako da sami opravijo preverjanje, dovolijo izvedbo preverjanja revi-zorju ali strokovnjaku ali dovolijo organu, ki da zahtevo, da preverjanje opravi sam.

▼B

Pristojni organ, ki je dal zahtevo, lahko, če želi, sodeluje pri preverjanju, če preverjanja ne opravi sam.

Člen 16

Izvršilni ukrepi

Če regulirane osebe v finančnem konglomeratu ne izpolnjujejo pogojev iz členov 6 do 9 ali če pogoje izpolnjujejo, vendar je njihova solventnost vseeno ogrožena, ali če posli v skupini ali koncentracija tveganja ogrožajo finančni položaj reguliranih oseb, so za čimprejšnjo odpravo situacije potrebni nujni ukrepi:

— koordinatorja za mešani finančni holding,

— pristojnih organov za regulirane osebe; v ta namen koordinator obvesti te pristojne organe o svojih ugotovitvah.

▼M5

Brez poseganja v člen 17(2) lahko države članice določijo, katere ukrepe lahko sprejmejo pristojni organi glede mešanih finančnih holdingov. V skladu s členoma 16 in 56 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 in Uredbe (EU) št. 1095/2010 lahko ESA prek Skupnega odbora razvijejo smernice za ukrepe glede mešanih finančnih holdingov.

▼B

Vključeni pristojni organi, tudi koordinator, uskladijo svoje nadzorne dejavnosti, kadar je to ustrezno.

Člen 17

Dodatna pooblastila pristojnih organov

1. Do nadaljnje uskladitve sektorskih predpisov države članice zagotovijo, da so njihovi pristojni organi pooblaščeni za sprejetje katerega koli nadzornega ukrepa, ki je potreben za preprečevanje ali ukrepanje pri neupoštevanju sektorskih predpisov s strani reguliranih oseb v finančnem konglomeratu.

2. Brez poseganja v predpise kazenskega prava držav članic te države poskrbijo, da se kazni in ukrepi za očitne kršitve ali vzroke teh kršitev naložijo mešanim finančnim holdingom ali njihovim direktorjem, ki kršijo zakone in druge predpise, sprejete za izvajanje te direktive. V nekaterih primerih taki ukrepi zahtevajo posredovanje sodišč. Pristojni organi s tesnim sodelovanjem poskrbijo, da kazni ali ukrepi dosežejo želene rezultate.

▼B

ODDELEK 4

TRETJE DRŽAVE

Člen 18

▼M6

Matična podjetja v tretjih državah

▼M5

1. Brez poseganja v sektorska pravila, kadar se uporablja člen 5(3), pristojni organi preverijo, ali so regulirane osebe, katerih matično podjetje ima sedež v tretji državi, predmet nadzora, ki ga opravljajo pristojni organi navedene tretje države in ki je enakovreden nadzoru, kakor ga predpisuje ta direktiva o dopolnilnem nadzoru reguliranih oseb iz člena 5(2). Preverjanje opravi pristojni organ, ki bi bil ob uporabi meril iz člena 10(2) imenovan za koordinatorja, na zahtevo matičnega podjetja ali katere koli regulirane osebe, ki ima dovoljenje za opravljanje poslov v Uniji, ali na lastno pobudo.

Ta pristojni organ se posvetuje z drugimi ustreznimi pristojnimi organi in po svojih najboljših močeh upošteva vsa ustrezna navodila, ki jih pripravi Skupni odbor v skladu s členoma 16 in 56 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 in Uredbe (EU) št. 1095/2010.

1a. Kadar se pristojni organ ne strinja z odločitvijo drugega zadevnega pristojnega organa iz odstavka 1, se uporabi člen 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 oziroma Uredbe (EU) št. 1095/2010.

▼B

2. Če enakega nadzora iz odstavka 1 ni, države članice za regulirane osebe smiselno uporabijo predpise o dopolnilnem nadzoru reguliranih oseb iz člena 5(2). Kot alternativo lahko pristojni organi uporabijo eno od metod iz odstavka 3.

▼M6

3. Pristojni organi lahko uporabijo druge metode, ki zagotavljajo ustrezen dopolnilni nadzor nad reguliranimi osebami v finančnem konglomeratu. Te metode mora odobriti koordinator po posvetu z drugimi ustreznimi pristojnimi organi. Pristojni organi lahko predvsem zahtevajo ustanovitev mešanega finančnega holdinga s sedežem v Uniji in uporabijo to direktivo za regulirane osebe v finančnem konglomeratu, na čelu katerega je ta holding. Pristojni organi zagotovijo, da se s temi metodami doseže cilj dodatnega nadzora iz te direktive in o tem obvestijo druge udeležene pristojne organe in Komisijo.

▼M6

Člen 19

Sodelovanje s pristojnimi organi tretjih držav

Člen 39(1) in (2) Direktive 2006/48/ES, člen 10a Direktive 98/78/ES in člen 264 Direktive 2009/138/ES se smiselno uporabijo za pogajanja o sporazumih z eno ali več tretjimi državami glede načina izvajanja dopolnilnega nadzora reguliranih oseb v finančnem konglomeratu.

▼B

POGLAVJE III

▼M6

DELEGIRANI AKTI IN IZVEDBENI UKREPI

Člen 20

Pooblastila, prenesena na Komisijo

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 21c v zvezi s tehničnimi prilagoditvami te direktive na naslednjih področjih:

(a) natančnejša formulacija opredelitev, navedenih v členu 2, da bi se tako pri uporabi te direktive upošteval razvoj dogodkov na finančnih trgih;

(b) uskladitev izrazoslovja in oblikovanje opredelitev v tej direktivi v skladu z naknadnimi pravnimi akti Unije o reguliranih osebah in z njimi povezanih zadevah;

(c) natančnejša opredelitev izračunskih metod, navedenih v Prilogi I, ki bo upoštevala napredek na finančnih trgih in razvoj tehnik presojanja.

Navedeni ukrepi ne vključujejo vsebine prenesenih pooblastil, podeljenih Komisiji v zvezi s postavkami iz člena 21a.

▼B

Člen 21

Odbor

1. Komisiji pomaga Odbor za finančne konglomerate, v nadaljevanju „odbor“.

▼M6

_____

▼M5

4. ESA prek Skupnega odbora lahko zagotovijo splošna navodila o tem, ali bodo ureditve glede dopolnilnega nadzora pristojnih organov v tretjih državah dosegle cilje dopolnilnega nadzora, kakor so opredeljeni v tej direktivi, kar zadeva regulirane osebe v finančnem konglomeratu, kadar ima oseba, ki je na čelu skupine, sedež v tretji državi. Skupni odbor redno pregleduje ta navodila in upošteva vse spremembe dopolnilnega nadzora, ki ga opravljajo ti pristojni organi.

▼M6

_____

▼B

6. Države članice sproti obveščajo odbor o načelih, ki jih uporabljajo glede nadzora nad posli v skupini in koncentracijo tveganja.

▼M5

Člen 21a

Tehnični standardi

1. Za zagotovitev dosledne usklajenosti te direktive lahko ESA v skladu s členom 56 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 oziroma Uredbe (EU) št. 1095/2010 pripravijo osnutke regulativnih tehničnih standardov v zvezi s:

(a) členom 2(11), da se opredeli uporaba člena 17 Direktive Sveta 78/660/EGS v okviru te direktive;

(b) členom 2(17), da se vzpostavijo postopki ali določijo merila za določitev „ustreznih pristojnih organov“;

(c) členom 3(5), da se opredelijo nadomestni parametri za identifikacijo finančnega konglomerata;

▼M6

(d) členom 6(2), da se zagotovi enoten format (z navodili) ter določi pogostost in po potrebi rok poročanja.

▼M5

Komisiji se podeli pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 oziroma Uredbe (EU) št. 1095/2010.

▼M6

1a. Da bi zagotovili dosledno uporabo členov 2, 7 in 8 ter Priloge II, organi ESA prek Skupnega odbora razvijejo osnutek regulativnih tehničnih standardov za določitev natančnejše oblikovane opredelitve iz člena 2 in uskladitev določb, sprejetih v skladu s členoma 7 in 8 ter Prilogo II.

Skupni odbor do 1. januarja 2015 Komisiji predloži te osnutke regulativnih tehničnih standardov.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 oziroma Uredbe (EU) št. 1095/2010.

▼M5

2. Za zagotovitev enotnih pogojev uporabe te direktive lahko ESA v skladu s členom 56 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 oziroma Uredbe (EU) št. 1095/2010 pripravijo osnutke izvedbenih tehničnih standardov v zvezi s:

▼M7

_____

▼M5

(b) členom 7(2), da se zagotovi enotne pogoje uporabe postopkov za vključitev postavk v obseg opredelitve „koncentracije tveganja“ pri nadzoru iz drugega pododstavka člena 7(2);

(c) členom 8(2), da se zagotovi enotne pogoje uporabe postopkov za vključitev postavk v obseg opredelitve „poslov v skupini“ pri nadzoru iz tretjega pododstavka člena 8(2);

Komisiji se podeli pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 oziroma Uredbe (EU) št. 1095/2010.

▼M7

3. Za zagotovitev dosledne uporabe metod izračuna, navedenih v delu II Priloge I k tej direktivi, v povezavi s členom 49(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 in členom 228(1) Direktive 2009/138/ES, vendar brez poseganja v člen 6(4) te direktive, v okviru Skupnega odbora pripravijo osnutke regulativnih tehničnih standardov v zvezi s členom 6(2) te direktive.

ESA navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov predložijo Komisiji najpozneje pet mesecev pred dnem uporabe iz člena 309(1) Direktive 2009/138/ES.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 oziroma Uredbe (EU) št. 1095/2010.

▼M6

Člen 21b

Skupne smernice

Organi ESA prek Skupnega odbora izdajo skupne smernice iz člena 3(8), člena 7(5), člena 8(5), člena 9(6), tretjega pododstavka člena 11(1), člena 12b in člena 21(4) v skladu s postopkom, določenim v členu 56 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 oziroma Uredbe (EU) št. 1095/2010.

▼M6

Člen 21c

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo iz člena 20 se prenese na Komisijo za obdobje štirih let od 9. decembra 2011. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu vsaj šest mesecev pred koncem štiriletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet temu podaljšanju nasprotuje vsaj tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Evropski parlament ali Svet lahko kadar koli prekliče prenos pooblastila iz člena 20. Z odločitvijo o preklicu prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi, preneha veljati. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 20, začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku treh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu, ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za tri mesece.

▼B

POGLAVJE IV

SPREMEMBE OBSTOJEČIH DIREKTIV

▼M4

———————

▼B

Člen 23

Spremembe Direktive 79/267/EGS

Direktiva 79/267/EGS se spremeni, kakor sledi:

1. vstavi se naslednji člen:

„Člen 12a

1. Posvet s pristojnimi organi druge vključene države članice je potreben pred izdajo dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnici za življenjska zavarovanja, ki je:

(a) hčerinsko podjetje zavarovalnice z dovoljenjem za poslovanje v drugi državi članici; ali

▼B

(b) hčerinsko podjetje matičnega podjetja zavarovalnice z dovoljenjem za poslovanje v drugi državi članici; ali

(c) ki jo obvladuje ista oseba, fizična ali pravna, ki obvladuje zavarovalnico z dovoljenjem za poslovanje v drugi državi članici.

2. S pristojnim organom vključene države članice, ki je odgovoren za nadzor nad kreditnimi institucijami ali investicijskimi družbami, se je treba posvetovati pred izdajo dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnici za življenjska zavarovanja, ki je:

(a) hčerinsko podjetje kreditne institucije ali investicijske družbe z dovoljenjem za opravljanje poslov v Skupnosti; ali

(b) hčerinsko podjetje matične kreditne institucije ali investicijske družbe z dovoljenjem za opravljanje poslov v Skupnosti; ali

(c) ki jo obvladuje ista oseba, fizična ali pravna, ki obvladuje kreditno institucijo ali investicijsko družbo z dovoljenjem za opravljanje poslov v Skupnosti.

3. Ustrezni pristojni organi iz odstavkov 1 in 2 se med seboj posvetujejo predvsem glede ocenjevanja primernosti delničarjev ter ugleda in izkušenj direktorjev, ki so vključeni v upravljanje druge osebe iste skupine. Drug drugemu sporočijo podatke o primernosti delničarjev ter dobrem imenu in izkušnjah direktorjev, ki so za druge pristojne organe pomembni pri izdaji dovoljenj za opravljanje poslov kakor tudi pri rednem ocenjevanju izpolnjevanja pogojev poslovanja.“

2. členu 18(2) se dodajo naslednji odstavki:

„Razpoložljiv minimalni kapital se zmanjša za naslednje postavke:

(a) udeležbe življenjske zavarovalnice v

— zavarovalnicah v smislu člena 6 te direktive, člena 6 Direktive 73/239/EGS (*), ali člena 1(b) Direktive 98/78/ES Evropskega parlamenta in Sveta (**),

— pozavarovalnicah v smislu člena 1(c) Direktive 98/78/ES,

— zavarovalnih holdingih v smislu člena 1(i) Direktive 98/78/ES,

▼B

— kreditnih institucijah in finančnih institucijah v smislu člena 1(1) in (5) Direktive 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta (***),

— investicijskih družbah in finančnih institucijah v smislu člena 1(2) Direktive 93/22/EGS (****) in členov 2(4) in 2(7) Direktive 93/6/EGS (*****);

(b) vsako med naslednjimi postavkami, ki jih ima življenjska zavarovalnica v odnosu do oseb iz točke (a), v katerih je udeležena:

— instrumenti iz odstavka 3,

— instrumenti iz člena 16(3) Direktive 73/239/EGS,

— podrejene terjatve in instrumenti iz člena 35 in člena 36(3) Direktive 2000/12/ES.

Če so deleži v drugi kreditni instituciji, investicijski družbi, finančni instituciji, zavarovalnici ali pozavarovalnici ali zavarovalnem holdingu pridobljeni začasno kot finančna pomoč za reorganizacijo zaradi ohranitve te osebe, lahko pristojni organ odstopi od zahteve uporabe določb glede odbitkov iz (a) in (b) tretjega pododstavka.

Kot alternativo odbitku postavk iz točk (a) in (b) tretjega pododstavka, ki jih ima zavarovalnica v kreditnih institucijah, investicijskih družbah in finančnih institucijah, lahko države članice svojim zavarovalnicam dovolijo, da smiselno uporabijo metode 1, 2 ali 3 iz Priloge I k Direktivi 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu (******) Metoda 1 (Računovodska konsolidacija) se uporabi samo, če pristojni organ zaupa v raven integracije upravljanja in notranjih kontrol za osebe, ki bi bile zajete v konsolidacijo. Izbrana metoda naj se uporablja dosledno in dalj časa.

Države članice lahko zagotovijo, da zavarovalnicam, ki so predmet dopolnilnega nadzora po Direktivi 98/78/ES ali dopolnilnega nadzora po Direktivi 2002/87/ES pri izračunavanju minimalnega kapitala skladno z določbami te direktive ni treba odbiti postavk iz (a) in (b) tretjega pododstavka, ki jih imajo v kreditnih institucijah, investicijskih družbah, finančnih institucijah, zavarovalnicah in pozavarovalnicah ali zavarovalnih holdingih, ki so vključene v dopolnilni nadzor.

▼B

Za namene odbitka udeležb iz tega odstavka udeležba pomeni udeležbo v smislu člena 1(f) Direktive 98/78/ES.

_____

(*) UL L 228, 16.8.1973, str. 3. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2002/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 77, 20.3.2002, str. 17).
(**) UL L 330, 5.12.1998, str. 1.
(***) UL L 126, 26.5.2000, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2000/28/ES (UL L 275, 27.10.2000, str. 37).
(****) UL L 141, 11.6.1993, str. 27. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2000/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 290, 17.11.2000, str. 27).
(*****) UL L 141, 11.6.1993, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 98/33/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 204, 21.7.1998, str. 29).
(******) UL L 35, 11.2.2003.“

▼M4

_____

▼B

Člen 25

Spremembe Direktive 92/96/EGS

Direktiva 92/96/EGS se spremeni, kakor sledi:

1. v člen 14 se vstavi naslednji odstavek:

„1a. Če deleže iz odstavka 1 pridobi zavarovalnica, kreditna institucija ali investicijska družba z dovoljenjem za poslovanje v drugi državi članici, ali matično podjetje take osebe, ali fizična ali pravna oseba, ki tako osebo obvladuje, in če bi kot posledica take pridobitve podjetje, v katerem kupec želi imeti delež, postalo podrejeno ali predmet obvladovanja s strani kupca, je pogoj za oceno nakupa predhodni posvet iz člena 12a Direktive 73/239/EGS.“

2. člen 15(5c) se nadomesti z naslednjim:

„5c. Ta člen ne preprečuje pristojnim organom, da sporočajo

— centralnim bankam in drugim organom s podobno funkcijo v vlogi monetarnih organov,

— drugim državnim organom, ki so pristojni za nadzorovanje plačilnih sistemov, kjer je to ustrezno,

▼B

podatke, ki jih potrebujejo za opravljanje svojih nalog, niti ne preprečuje tem organom ali institucijam, da bi pristojnim organom sporočali podatke, ki jih te potrebujejo za namene odstavka 4. Za tako pridobljene podatke veljajo pogoji poslovne skrivnosti, ki jih določa ta člen.“

Člen 26

Spremembe Direktive 93/6/EGS

V členu 7(3) Direktive 93/6/EGS se prva in druga alinea nadomestita z naslednjim:

„— ‚finančni holding‘ pomeni finančno institucijo, katere hčerinska podjetja so izključno ali pretežno investicijske družbe ali druge finančne institucije, med katerimi je najmanj ena investicijska družba, in ki ni mešani finančni holding v smislu Direktive 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu (*),

— ‚mešani holding‘ pomeni matično podjetje, ki ni finančni holding ali investicijska družba ali mešani finančni holding v smislu Direktive 2002/87/ES, katerega hčerinska podjetja zajemajo najmanj eno investicijsko družbo.

(*) UL L 35, 11.2.2003.“

Člen 27

Spremembe Direktive 93/22/EGS

Direktiva 93/22/EGS se spremeni, kakor sledi:

1. členu 6 se dodajo naslednji odstavki:

„Posvet s pristojnimi organi vključene države članice, ki so odgovorni za nadzorovanje kreditnih institucij ali zavarovalnic, je potreben pred izdajo dovoljenja za opravljanje poslov investicijski družbi, ki je:

(a) hčerinsko podjetje kreditne institucije ali zavarovalnice z dovoljenjem za opravljanje poslov v Skupnosti; ali

(b) hčerinsko podjetje matične kreditne institucije ali zavarovalnice z dovoljenjem za opravljanje poslov v Skupnosti; ali

(c) ki jo obvladuje ista oseba, fizična ali pravna, ki obvladuje kreditno institucijo ali zavarovalnico z dovoljenjem za opravljanje poslov v Skupnosti.

▼B

Ustrezni pristojni organi iz odstavkov 1 in 2 se med seboj posvetujejo predvsem glede ocenjevanja primernosti delničarjev ter dobrega imena in izkušenj direktorjev, ki so vključeni v upravljanje druge osebe iste skupine. Drug drugemu sporočijo podatke o primernosti delničarjev ter dobrem imenu in izkušnjah direktorjev, ki so za druge pristojne organe pomembni pri izdaji dovoljenj za opravljanje poslov kakor tudi pri rednem ocenjevanju izpolnjevanja pogojev poslovanja.“

2. člen 9(2) se nadomesti z naslednjim:

„2. Če deleže iz odstavka 1 pridobi investicijska družba, kreditna institucija ali zavarovalnica, ki ima dovoljenje za poslovanje v drugi državi članici, ali matično podjetje investicijske družbe, kreditne institucije ali zavarovalnice, ki ima dovoljenje za poslovanje v drugi državi članici, ali fizična ali pravna oseba, ki obvladuje investicijsko družbo, kreditno institucijo ali zavarovalnico, ki ima dovoljenje za poslovanje v drugi državi članici, in če bi kot posledica take pridobitve podjetje, v katerem kupec želi imeti delež, postalo podrejeno ali predmet obvladovanja s strani kupca, je pogoj za oceno pridobitve predhodni posvet iz člena 6.“

▼M4

_____

▼B

Člen 29

Spremembe Direktive 2000/12/ES

Direktiva 2000/12/ES se spremeni:

▼M2

_____

▼B

3. člen 16(2) se nadomesti z naslednjim:

„2. Če deleže iz odstavka 1 pridobi kreditna institucija, zavarovalnica ali investicijska družba, ki ima dovoljenje za poslovanje v drugi državi članici, ali matično podjetje kreditne institucije, zavarovalnice ali investicijske družbe, ki ima dovoljenje za poslovanje v drugi državi članici, ali fizična ali pravna oseba, ki obvladuje kreditno institucijo, zavarovalnico ali investicijsko družbo, ki ima dovoljenje za poslovanje v drugi državi članici, in če bi kot posledica take pridobitve podjetje, v katerem kupec želi imeti delež, postalo podrejeno ali predmet obvladovanja s strani kupca, je pogoj za oceno pridobitve predhodni posvet iz člena 12.“

▼M2

_____

▼B

POGLAVJE V

DRUŽBE ZA UPRAVLJANJE

Člen 30

Družbe za upravljanje

▼M6

Do nadaljnje uskladitve sektorskih predpisov države članice predpisujejo vključitev družb za upravljanje v naslednjih primerih:

(a) med konsolidiranim nadzorom kreditnih institucij in investicijskih družb ali med dopolnilnim nadzorom zavarovalnic v zavarovalni skupini;

(b) če je skupina finančni konglomerat, med dopolnilnim nadzorom v smislu te direktive, in

(c) pri postopku identifikacije v skladu s členom 3(2).

▼B

Za izvajanje prvega odstavka države članice zagotovijo ali pooblastijo svoje pristojne organe, da se ti odločijo, po katerih sektorskih predpisih (bančni sektor, sektor zavarovalništva ali sektor naložbenih storitev) se družbe za upravljanje vključijo v konsolidiran in/ali dopolnilni nadzor iz (a) prvega odstavka. Za namene te določbe ustrezni sektorski predpisi glede oblike in obsega vključevanja finančnih institucij (če so družbe za upravljanje vključene v obseg konsolidiranega nadzora kreditnih institucij in investicijskih družb) in pozavarovalnic (če so družbe za upravljanje premoženja sredstev vključene v dopolnilni nadzor zavarovalnic) se smiselno uporabljajo za družbe za upravljanje. Za namene dopolnilnega nadzora iz (b) prvega odstavka se družbe za upravljanje štejejo za del tistega sektorja, v katerega so vključene zaradi določb iz (a) prvega odstavka.

Če je družba za upravljanje del finančnega konglomerata, se vsak sklic na pojem regulirane osebe in vsak sklic na pojem pristojnih organov in ustreznih pristojnih organov zato za namene te direktive razume, kot da vključuje družbe za upravljanje oziroma pristojne organe, pooblaščene za nadzorovanje družb za upravljanje. To se smiselno uporablja za skupine iz točke (a) prvega odstavka.

▼M6

Člen 30a

Upravitelji alternativnih investicijskih skladov

1. Do nadaljnje uskladitve sektorskih predpisov države članice predpisujejo vključitev upraviteljev alternativnih investicijskih skladov v naslednjih primerih:

▼M6

(a) med konsolidiranim nadzorom kreditnih institucij in investicijskih družb ali med dopolnilnim nadzorom zavarovalnic v zavarovalni skupini;

(b) če je skupina finančni konglomerat, med dopolnilnim nadzorom v smislu te direktive, in

(c) pri postopku identifikacije v skladu s členom 3(2).

2. Za uporabo odstavka 1 države članice določijo ali pooblastijo svoje pristojne organe, da odločijo, po katerih sektorskih predpisih (bančništvo, zavarovalništvo ali sektor naložbenih storitev) se upravitelji alternativnih investicijskih skladov vključijo v konsolidirani ali dopolnilni nadzor iz točke (a) odstavka 1. Za namene tega odstavka se zadevna sektorska pravila o obliki in obsegu vključitve finančnih institucij smiselno uporabljajo tudi za upravitelje alternativnih investicijskih skladov. Za namene dopolnilnega nadzora iz točke (b) odstavka 1 štejejo upravitelji alternativnih investicijskih skladov za del tistega sektorja, v katerega so vključeni zaradi določb iz točke (a) odstavka 1.

Če je upravitelj alternativnih investicijskih skladov del finančnega konglomerata, se za namene te direktive vsak sklic na regulirane osebe in vsak sklic na pristojne organe in ustrezne pristojne organe razume, kot da vključuje upravitelje alternativnih investicijskih skladov in pristojne organe, pooblaščene za njihovo nadzorovanje. To se smiselno uporablja za skupine iz točke (a) odstavka 1.

▼M9

Člen 30b

Dostopnost informacij na evropski enotni točki dostopa

1. Države članice od 10. januarja 2030 zagotovijo, da regulirane osebe pri objavi katerih koli informacij iz člena 9(4) te direktive te informacije hkrati predložijo organu za zbiranje podatkov iz odstavka 3 tega člena, da so dostopne na evropski enotni točki dostopa (ESAP), vzpostavljeni na podlagi Uredbe (EU) 2023/2859 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]).

Države članice zagotovijo, da so informacije skladne z naslednjimi zahtevami:

(a) predložijo se v formatu, ki omogoča izvlečenje podatkov, kakor je opredeljen v členu 2, točka 3, Uredbe (EU) 2023/2859 ali, kadar to zahteva pravo Unije, v strojno berljivem formatu, kakor je opredeljen v členu 2, točka 4, navedene uredbe;

([1]) Uredba EU 2023/2859 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2023 o vzpostavitvi evropske enotne točke dostopa, ki zagotavlja centraliziran dostop do javno dostopnih informacij, pomembnih za finančne storitve, kapitalske trge in trajnostnost (UL L, 2023/2859, 20.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2859/oj).

▼M9

(b) spremljajo jih naslednji metapodatki:

(i) vsa imena regulirane osebe, na katero se informacije nanašajo;

(ii) identifikator pravnih subjektov regulirane osebe, kot je določen na podlagi člena 7(4), točka (b), Uredbe (EU) 2023/2859;

(iii) velikost regulirane osebe po kategorijah, kot so določene na podlagi člena 7(4), točka (d), navedene Uredbe;

(iv) vrsta informacij glede na razvrstitev na podlagi člena 7(4), točka (c), navedene uredbe;

(v) oznaka, iz katere je razvidno, ali informacije vsebujejo osebne podatke.

2. Za namene odstavka 1, točka (b)(ii), države članice zahtevajo, da regulirane osebe pridobijo identifikator pravnih subjektov.

3. Da se na ESAP omogoči dostop do informacij iz odstavka 1 tega člena, je pristojni organ organ za zbiranje podatkov, kakor je opredeljen v členu 2, točka 2, Uredbe (EU) 2023/2859.

4. Za zagotovitev učinkovitega zbiranja in upravljanja informacij, predloženih v skladu z odstavkom 1, ESMA pripravi osnutek izvedbenih tehničnih standardov, v katerem določi:

(a) vse druge metapodatke, ki spremljajo informacije;

(b) strukturiranje podatkov v informacijah;

(c) za katere informacije se zahteva strojno berljiv format in kateri strojno berljiv format se uporabi v takih primerih.

Za namene točke (c) ESMA oceni prednosti in slabosti različnih strojno berljivih formatov in izvede ustrezne preskuse na terenu.

ESMA ta osnutek izvedbenih tehničnih standardov predloži Komisiji.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

▼M9

5. ESMA po potrebi sprejme smernice, s katerimi zagotovi, da so metapodatki, predloženi v skladu z odstavkom 4, prvi pododstavek, točka (a), pravilni.

▼B

POGLAVJE VI

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 31

Poročilo Komisije

1. Komisija do 11. avgusta 2007 predloži Odboru za finančne konglomerate iz člena 21 poročilo o običajnih postopkih v državah članicah in, če je potrebno, o potrebi po nadaljnjem usklajevanju glede

— vključevanja družb za upravljanje v nadzor na ravni skupine,

— izbire in uporabe metod za izračunavanje kapitalske ustreznosti iz Priloge I,

— opredelitve pomembnih poslov v skupini in pomembne koncentracije tveganja in nadzora poslov v skupini in koncentracije tveganja iz Priloge II, predvsem glede uvajanja količinskih omejitev in količinskih zahtev,

— časovne presledke, v katerih morajo finančni konglomerati opraviti izračun zahtevane kapitalske ustreznosti, kakor določa člen 6(2), in poročati koordinatorju o pomembni koncentraciji tveganja, kakor določa člen 7(2).

Komisija se posvetuje z Odborom, preden oblikuje svoje predloge.

2. Komisija v enem letu od datuma, ko je na mednarodni ravni sklenjen sporazum o predpisih za odpravo dvojne uporabe sestavin lastnih virov v finančnih skupinah, razišče, kako uskladiti določbe te direktive s temi mednarodnimi sporazumi in, če je potrebno, izdela ustrezne predloge.

Člen 32

Prenos

Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo najpozneje do 11. avgusta 2004. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice zagotovijo, da se določbe iz prvega pododstavka začnejo uporabljati pri nadzoru računovodskih izkazov za finančno leto, ki se začne 1. januarja 2005, ali v tem koledarskem letu.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

▼B

Člen 33

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Člen 34

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

▼B

PRILOGA I

KAPITALSKA USTREZNOST

Izračun dopolnilnih zahtev o kapitalski ustreznosti za regulirane osebe v finančnem konglomeratu iz člena 6(1) se opravi skladno s tehničnimi načeli in eno izmed metod, opisanih v tej prilogi.

Brez poseganja v določbe naslednjega odstavka države članice dovolijo svojim pristojnim organom, če ti prevzamejo vlogo koordinatorja posameznega finančnega konglomerata, da se po posvetovanju z drugimi ustreznimi pristojnimi organi in konglomeratom odločijo, katero metodo bo uporabljal ta finančni konglomerat.

Države članice lahko zahtevajo, da se izračun opravi po točno določeni metodi izmed metod, opisanih v tej prilogi, če je na čelu finančnega konglomerata regulirana oseba, ki ima dovoljenje za opravljanje poslov v tej državi članici. Če na čelu finančnega konglomerata ni regulirana oseba v smislu člena 1, države članice odobrijo uporabo katere koli metode, opisane v tej prilogi, razen v primeru, da so ustrezni pristojni organi v eni državi članici, saj takrat ta država članica lahko zahteva uporabo ene izmed metod.

I. **Tehnična načela**

1. *Obseg in oblika izračuna dopolnilnih zahtev o kapitalski ustreznosti*

Če je oseba hčerinsko podjetje in ima solventni primanjkljaj ali teoretični solventni primanjkljaj, če gre za neregulirano osebo v finančnem sektorju, je ne glede na uporabo metode treba upoštevati celoten solventni primanjkljaj. Če je v tem primeru po mnenju koordinatorja odgovornost matičnega podjetja, ki je lastnik deleža kapitala, strogo in nedvoumno omejena na ta delež kapitala, lahko koordinator dovoli, da se solventni primanjkljaj hčerinskega podjetja upošteva v sorazmerni višini.

Če med osebami v finančnem konglomeratu ni kapitalskih povezav, koordinator po posvetovanju z drugimi ustreznimi pristojnimi organi določi, kateri sorazmerni delež se bo upošteval, ob upoštevanju odgovornosti, ki izhajajo iz obstoječih odnosov.

2. *Druga tehnična načela*

Ne glede na metodo, ki se uporabi za izračun dopolnilnih zahtev o kapitalski ustreznosti reguliranih oseb v finančnem konglomeratu, kakor je določeno v oddelku II te priloge, koordinator in, če je potrebno, drugi zadevni pristojni organi zagotovijo upoštevanje naslednjih načel:

(i) odpraviti je treba večkratno uporabo sestavin kapitala, ki so primerne za izračunavanje lastnih virov na ravni finančnega konglomerata (večkratna uporaba sposojenega kapitala za financiranje podjetja) kakor tudi vsako neustrezno ustvarjanje lastnih virov v skupini; da bi odpravili večkratno uporabo sposojenega kapitala in ustvarjanje lastnih virov v skupini, pristojni organi smiselno uporabijo ustrezna načela, ki jih določajo ustrezni sektorski predpisi;

▼B

(ii) do nadaljnje uskladitve sektorskih predpisov je treba zahtevano solventnost za vsak finančni sektor, ki je zajet v finančnem konglomeratu, kriti iz lastnih virov skladno z ustreznimi sektorskimi predpisi; ob primanjkljaju lastnih virov na ravni finančnega konglomerata se pri preverjanju skladnosti z dopolnilnimi zahtevami solventnosti upoštevajo samo tiste sestavine lastnih virov, ki so primerne na podlagi posameznih sektorskih predpisov (medsektorski kapital);

če sektorski predpisi določajo omejitve glede upravičenosti nekaterih sestavin lastnih virov, ki se lahko štejejo kot medsektorski kapital, se te omejitve smiselno uporabljajo pri izračunavanju lastnih virov na ravni finančnega konglomerata;

pri izračunavanju lastnih virov na ravni finančnega konglomerata pristojni organi upoštevajo tudi učinkovitost prenosljivosti in razpoložljivosti lastnih virov med različnimi osebami v skupini ob upoštevanju ciljev predpisov o kapitalski ustreznosti;

če se pri neregulirani osebi v finančnem sektorju teoretični solventni primanjkljaj izračuna skladno z oddelkom II te priloge, teoretični solventni primanjkljaj pomeni kapitalsko zahtevo, ki bi jo taka oseba morala upoštevati po ustreznih sektorskih predpisih, kot da bi bila regulirana oseba tega finančnega sektorja; pri družbah za upravljanje zahtevana meja solventnosti pomeni kapitalsko zahtevo, kakor jo določa člen 5a(1)(a) Direktive 85/611/EGS; teoretična zahtevana solventnost mešanega finančnega holdinga se izračuna na podlagi sektorskih predpisov za najpomembnejši finančni sektor v finančnem konglomeratu.

II. **Tehnične metode izračunavanja**

Metoda 1: Metoda „računovodska konsolidacija“

Izračun dopolnilnih zahtev o kapitalski ustreznosti reguliranih oseb v finančnem konglomeratu se opravi na podlagi konsolidiranih računovodskih izkazov.

Dopolnilne zahteve o kapitalski ustreznosti se izračunajo kot razlika med:

(i) lastnimi viri finančnega konglomerata, izračunanimi na podlagi konsolidiranih izkazov skupine; upoštevajo se tiste sestavine kapitala, ki ustrezajo skladno z ustreznimi sektorskimi predpisi;

in

(ii) vsota zahtevanega minimalnega kapitala za vsak drug finančni sektor v skupini; zahtevani minimalni kapital za vsak finančni sektor se izračuna skladno z ustreznimi sektorskimi predpisi.

Omenjeni sektorski predpisi so predvsem Direktive 2000/12/ES, naslov V, poglavje 3 za kreditne institucije, 98/78/ES za zavarovalnice in 93/6/EGS za kreditne institucije in investicijske družbe.

▼B

Za neregulirane osebe finančnega sektorja, ki niso zajeti v zgornji izračun sektorsko zahtevane solventnosti, se izračuna teoretična zahtevana solventnost.

Razlika ne sme biti negativna.

Metoda 2: Metoda „odbitkov in združevanja“

Izračun dopolnilnih zahtev kapitalske ustreznosti reguliranih oseb v finančnem konglomeratu se izdela na podlagi računovoskih izkazov vsake osebe v skupini.

Dopolnilne zahteve o kapitalski ustreznosti se izračunajo kot razlika med:

(i) vsoto lastnih virov vsake regulirane in neregulirane osebe finančnega sektorja v finančnem konglomeratu; upoštevajo se tiste sestavine kapitala, ki ustrezajo skladno z ustreznimi sektorskimi predpisi;

in

(ii) vsoto

— zahtevanega minimalnega kapitala za vsak reguliran in nereguliran gospodarski subjekt finančnega sektorja v finančnem konglomeratu; zahtevani minimalni kapital se izračuna skladno z ustreznimi sektorskimi predpisi, in

— knjigovodske vrednosti udeležbe v drugih osebah v skupini.

Za neregulirane osebe finančnega sektorja se izračuna teoretična zahtevana solventnost. Lastni viri in zahtevani minimalni kapital se upoštevajo v sorazmernem deležu, kakor določa člen 6(4) in v skladu z oddelkom 1 te priloge.

Razlika ne sme biti negativna.

▼M6

Metoda 3: „Kombinacija metod“

Pristojni organi lahko dovolijo kombinacijo metod 1 in 2.

▼B

PRILOGA II

STROKOVNA UPORABA DOLOČB O POSLIH V SKUPINI IN KONCENTRACIJI TVEGANJA

Koordinator po posvetovanju z drugimi ustreznimi pristojnimi organi določi vrste poslov in tveganj, o katerih morajo poročati regulirane osebe v posameznem finančnem konglomeratu skladno z določbami členov 7(2) in 8(2) glede poročanja o poslih v skupini in koncentraciji tveganja. Pri določanju vrste posla ali tveganja ter dajanju mnenja o takih poslih in tveganju koordinator in pomembni pristojni organi upoštevajo specifično skupino in strukturo upravljanja tveganja v finančnem konglomeratu. Da bi se določili pomembni posli v skupini in pomembna koncentracija tveganja, o katerih je treba poročati skladno z določbami členov 7 in 8, koordinator po posvetovanju z drugimi ustreznimi pristojnimi organi in konglomeratom določi ustrezne pragove na podlagi predpisanega kapitala in/ali tehničnih rezervacij.

Pri pregledovanju poslov v skupini in koncentracije tveganja koordinator spremlja predvsem tveganje medsebojnih negativnih vplivov v finančnem konglomeratu, tveganje nasprotnih interesov, tveganje neupoštevanja sektorskih predpisov ter stopnjo ali obseg tveganja.

Države članice lahko svojim pristojnim organom dovolijo, da na ravni finančnega konglomerata uporabljajo določbe sektorskih predpisov o poslih v skupini in koncentraciji tveganja, predvsem z namenom izogniti se neupoštevanju sektorskih predpisov.